

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a sudcov JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci žalobcu **S. - N.**, Š. 4-6, X., proti žalovanému **Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Mierová 23, 815 11 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 65115/2005-1425 zo dňa 4.10.2005 o odvolaní žalobcu podanom proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 3S 26/2005-34 z 1.2.2007 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. 3S 26/2005-34 z 1.2.2007 **mení** tak, že konanie **zastavuje**.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu podanú žalobcom v zákonnej lehote, ale doplnenú až po jej uplynutí.

Podľa odôvodnenia rozsudku krajský súd v predmetnej veci zo spisu žalovaného zistil, že žalobca napadnuté rozhodnutie prevzal dňa 7.10.2005 a dňa 7.12.2005, t.j. posledný deň lehoty, podal na súd žalobu, v ktorej uviedol číslo rozhodnutia, ktoré žiada preskúmať a tvrdenie, že rozhodnutím a jemu

predchádzajúcim postupom bol na svojich právach ukrátený. V podaní doručenom dňa 19.12.2005 žalobca doplnil dôvody ukrátenia na svojich právach. Na základe uvedeného krajský súd rozhodol podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250h ods. 1 O.s.p. sa nielen žaloba, ale aj jej dôvody musia podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Rozsah podanej žaloby posúdil krajský súd podľa ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p., ktorý určuje aké dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu majú tvoriť obsah žaloby a tým aj rozsah preskúmania rozhodnutí súdom. Súd nevyhľadáva za účastníka dôvody porušenia jeho práva.

O trovách konania krajský súd nerozhodol, pretože žalobkyňa si ich neuplatnila a žalovaný zo zákona nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal žalobca odvolanie, pretože podľa jeho názoru v konaní súdu došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca v odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávnych skutkových zistení, z nedostatočne zisteného skutkového stavu a preto súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. V konaní sú podľa žalobcu skutočností, na ktoré súd nebral zreteľ, i keď mal, čo potom znamená, že v konaní došlo k takým vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Uvedené námietky žalobcu vychádzajú z toho, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote a v prípade ďalšieho podania žalobcu nejde o rozšírenie rozsahu napadnutia správneho rozhodnutia, ale iba o doplnenie podania dôvodmi, ktoré žalobca uvádzal pri napadnutí rozhodnutia vo veci samej vydaného podriadeným žalovaného. Toto odvolanie žalobca podával z dôvodov rozporov s tými istými zákonmi, pre ktoré podával aj predmetnú žalobu, teda rozsah bol totožný s rozsahom v predchádzajúcich podaniach smerujúcich podriadenému žalovanému, ktoré mal súd prvého stupňa k dispozícii už od podania žaloby, keďže mu žalovaný predložil celý spis. Podľa § 250i O.s.p. pri preskúmaní rozhodnutia súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. A toto ustanovenie napadnutý súd nevyužil, rovnako keďže žalobca nevychádzal zo zmeneného skutkového stavu v čase podania žaloby, súd prvého stupňa nemusel nič za žalobcu vyhľadávať.

V závere odvolania žalobca poukázal na ustanovenie § 246c O.s.p., podľa ktorého pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Z uvedeného vyplýva, že zákon uvažuje aj s odstraňovaním prípadných väd podaní. V prípadoch preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov iné krajské sudy požiadajú o doplnenie podania a pod. a rozhodnú vo veci samej. Opačný postup v danej veci klasifikoval ako vadu konania, ktorou sa cíti byť ukrátený vo svojich právach, pretože mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu sa nestotožnil s názorom žalobcu o nesprávnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, pretože napriek skutočnosti, že žaloba bola žalobcom podaná v posledný deň zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty, neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti a tento nedostatok žalobca neodstránil v 3-dňovej lehote, ako sa k tomu v žalobe zaviazal. Keďže žaloba neobsahovala označenie postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, neboli uvedené dôvody, v ktorých vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ani aký konečný návrh robí, žalovaný sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že podľa § 250j ods. 1 O.s.p. mohol len žalobu zamietnuť.

Navrhol preto Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal vec podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. v rozsahu dôvodov odvolania bez nariadenia pojednávania v zmysle odseku 3 uvedeného ustanovenia O.s.p., pretože nezistil rozpor s verejným záujmom, nešlo o vec podľa § 250i ods. 2 a súd nevykonával dokazovanie. Vo veci rozhodol podľa § 220 O.s.p. tak, že zmenil rozsudok krajského súdu a konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

Z odvolania žalobcu vyplýva, že v predmetnom konaní namieta správnosť postupu krajského súdu, ktorý zamietol žalobu z dôvodov oneskorene uplatnenej nezákonnosti rozhodnutia žalovaného.

Podstatou pri posudzovaní dôvodnosti námietok žalobcu podľa odvolacieho súdu je základná zásada ovládajúca prieskumné konanie podľa piatej časti O.s.p., vychádzajúca z čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorej správne súdnictvo slúži výhradne na ochranu subjektívnych práv fyzických a právnických osôb. V zmysle tohto je preto súd oprávnený preskúmať rozhodnutie správneho orgánu iba vtedy, ak sa cíti ním žalobca ukrátený na svojich právach a **iba v tom rozsahu**, v akom považuje toto rozhodnutie za nezákonné a z **tých dôvodov, ktoré podľa jeho názoru spôsobujú nezákonnosť**.

Ďalšou skutočnosťou, na ktorú musel súd vziať v tomto konaní zreteľ sú ustanovenia § 250h ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250b ods. 1 O.s.p., ktoré obmedzujú možnosť prieskumu z hľadiska času. Z nich jednoznačne vyplýva, že rozsah napadnutia správneho rozhodnutia, teda aj dôvody, z pohľadu ktorých má byť prieskum vykonaný, je obmedzený čo do času, v ktorom je treba dôvody uplatniť, dvojmesačnou lehotou od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. V tejto lehote sa musí definitívne vykryštalizovať to,

čo má byť predmetom súdneho preskúmania. Zameškanie tejto lehoty nemožno odpustiť.

V danom prípade nie je sporné, že žaloba podaná na súde dňa 7.12.2005 neobsahovala žiadne žalobné dôvody a že žalobca konkrétne námietky nezákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu uviedol až v jej písomnom doplnení podanom na súde dňa 19.12.2005. Taktiež nie je sporné, že žalobca prevzal rozhodnutie žalovaného dňa 7.10.2005 a tak lehota obmedzujúca možnosť určenia rozsahu prieskumu uplynula dňom 7.12.2005, t.j. dňom podania žaloby.

Podľa ustanovenia § 103 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky za ktorých môže vo veci konať (podmienky konania). Nedostatok podmienky konania môže byť jednak odstrániteľný a jednak neodstrániteľný, a to v závislosti na povahe podmienky konania a konkrétnej úprave spôsobu skúmania tej ktorej podmienky. Ak preto súd pri predbežnom preskúmaní žaloby zistí jej nedostatky, po posúdení, že ide o odstrániteľné nedostatky v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. nariadi účastníkovi ich odstránenie.

Neuvedenie dôvodov nezákonnosti je nesporne odstrániteľný nedostatok žaloby. V danej veci však tým, že žaloba bola podaná dňa, ktorým zároveň uplynula dvojmesačná lehota podľa § 250b ods. 1 O.s.p., sa stal nedostatkom neodstrániteľným, pretože súd už nemohol urobiť žiaden úkon k jeho odstráneniu. Za tohto stavu nebola žaloba (de facto iba blanketná) spôsobilá vecného prejednávania, a teda uvedený stav musel súd v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. posúdiť, ako keby žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia rozhodnúť v merite.

V súlade s uvedeným odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že krajský súd postupoval správne, pokiaľ skúmal, či sú splnené podmienky na konanie a pokiaľ posúdil, že splnené nie sú.

Nesprávne však podľa odvolacieho súdu na základe daných skutočností rozhodol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.. Podľa uvedeného ustanovenia totiž rozhoduje súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, teda v merite veci, k čomu z uvedeného nedostatku vôbec nedošlo. Preto mal súd rozhodnúť procesným rozhodnutím, uznesením tak, že v zmysle uvedeného § 250d ods. 3 O.s.p. mal konanie zastaviť.

Odvolací súd z uvedeného dôvodu v súlade s § 250ja ods. 4 veta posledná O.s.p. po zistení, že námietky uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, rozhodol tak, že podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok krajského súdu a konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože výsledok konania nemožno považovať za úspech v konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 27.5.2008

**JUDr. Anna Elexová, v.r.,
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková